

ת"פ 23198/07/17 - רפאל ויקטור נעים נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23198-07-17 מדינת ישראל נ' נעים

לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי
המבקש:
נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לקבל את טענת המבקש כי אין עליו להשיב לאשמה ולזכותו.
2. בתמצית אציין, כי כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של היזקים מיוחדים, עבירה לפי סעיף 453(ב)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והסגת גבול, עבירה לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין.
בעובדות כתב האישום נטען, כי בתאריך 5.7.17 בשעה 16:20 לערך הגיע המבקש לכניסה לבניין ברחוב אליהו חכים 10 בתל אביב (להלן: "**הבניין**") בו מתגוררת הגברת אלה מיסוצ'ניק זילברג (להלן: "**המתלוננת**"), אשר היתה עובר לתקופה הרלבנטית לכתב האישום בת הזוג של המבקש לסירוגין, וצלצל "באינטרקום". המתלוננת ששהתה באותה עת בדירה בה היא מתגוררת בבניין עם בן זוגה, בחרה שלא לפתוח למבקש את דלת הכניסה לבניין. בהמשך למתואר לעיל, נכנס המבקש לבניין, לאחר שאחד מדיירי הבניין פתח את דלת הכניסה לבניין. המבקש דפק בחוזקה על דלת הכניסה לדירה של המתלוננת (להלן: "**הדלת**"), וכאשר המתלוננת לא פתחה את הדלת, בעט בחוזקה בדלת וניסה לפתוח את הדלת בכוח במשך כ-20 דקות. בנוסף נטען בכתב האישום, כי המבקש הזיק למתקני תשתיות בבניין, בכך שתלש את צינור הגז וחתך את הצינור של הדוד החשמלי, בארון השירות הסמוך לדירה של המתלוננת וכתוצאה ממעשיו של המבקש נגרמו דליפת גז ושטפון של מים בקומה של הדירה בה מתגוררת המתלוננת.
3. לטענת ב"כ המבקש, המשיבה לא הציגה ראיות הקושרות את המבקש לביצוע העבירות ולא עמדה כלשונה: "בנטל המינימלי אף של ראיות לכאורה" (סעיף 6 לבקשה). ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה וטוען, כי המשיבה הוכיחה את אשמת המבקש.

4. דיון והכרעה:

א. בפסיקה נקבע, כי די בקיומן של ראיות "דלות" להוכחת יסודות העבירה המיוחסות לנאשם כדי לחייב נאשם להשיב על האשמה. מדובר בראיות שהינן ראיות

עמוד 1

בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה. ראיות בסיסיות לעניין זה, אין משמעותן כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא ראיות במידה היוצרת את אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות להבדיל מנטל השכנוע מן התביעה לנאשם (ראה לעניין זה לדוגמה דברי הנשיא שמגר בע"פ 732/76 מ"י נ' כחלון פ"ד ל"ב(1)).

עוד נקבע בפסיקה, "קביעה כי על הנאשם להשיב לאשמה, פירושה כי על חזקת החפות שלו ישנה לפחות עננה שהנאשם צריך לסייע בפיזור... השאלה שבפנינו היא, אם אכן הראיות עצמן משקפות מצב ברור וחד משמעי, שמצביע על כך 'שאין פה כלום' (כדברי הסנגורים), או שמא כטענת התביעה, 'הסיפור' שמספרות הראיות - מחייב לפחות שמיעת גרסתו של המשיב כדי להסיר את העננה" (ראה לעניין זה ע"פ (תל-אביב-יפו) 70643/01 **מדינת ישראל נ' אביגדור קהלני**, תק-מח 2001(3), 2106, עמ' 2108, דברי כב' הש' ברלינר).

ב. להלן אסקור בקצרה ראיות שהובאו ע"י המשיבה, מהם עולה כי המשיבה הציגה ראיות בסיסיות מספיקות, אשר יש בהם כדי לחייב את המבקש להשיב לאשמה:

· העד מר דניס אבגוריאנץ, בן זוגה של המתלוננת, העיד כי ביום 5.7.17 ראה את המבקש בבניין. עוד העיד, כי היה בדירה ושמע דפיקות ובעיטות בדלת הכניסה לדירה במשך כחצי שעה, וכשהדפיקות הסתיימו, יצא מהדירה, ראה שנזלו מים מדוד החשמל והיה ריח חזק של גז, ושפירקו את מערכת הגז בארון השירות. עוד העיד, שראה גבר מעבר לעינית הדלת, ואינו יוכל להעיד בוודאות כי מדובר במבקש. כן העיד, שדבריו במשטרה אמת.

בהודעתו שהתקבלה מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א- 1971 (ת/15) סיפר, כי בעת שהתחילו הדפיקות והבעיטות בדלת הדירה, ראה את המבקש דרך העינית מנסה לפתוח את הדלת בכוח. בסיום האירוע שנמשך כ-20 דקות, הריח ריח חזק של גז וראה שנתלשה צנרת של הגז ודוד החשמל. בהמשך, פינו את דיירי הבניין, וכשחזרו ראה את המבקש בבניין, אשר דרש לראות את המתלוננת.

· המתלוננת העידה, כי היתה בת זוג של המבקש ובחודש יולי 2017 היו פרודים כחצי שנה. עוד העידה, כי ביום האירוע קיבלה מספר שיחות טלפון מהמבקש ולא ענתה. בהמשך, המבקש צלצל באינטרקום, היא ראתה את פניו במצלמה ולא פתחה את דלת הכניסה לבניין. המבקש דפק בחוזקה בדלת ואמר לה שהוא רוצה לדבר איתה, אולם היא לא פתחה לו את הדלת. בהמשך, הריחה ריח של גז, ראתה מים זורמים בקומה בה היא מתגוררת בבניין, ומכבי אש שהוזעקו לבניין פינו את הדיירים. כשחזרה לבניין ראתה את המבקש.

· מהודעות המבקש באזהרה (ת/6, ת/7 ו-ת/19) עולה, כי המבקש אישר שהיה בבניין ושכנס לבניין לאחר שדיירת נכנסה לבניין. כן אישר, שדפק בדלת של המתלוננת והיה עצבני.

· כן העידו שכנים המתגוררים בבניין, טכנאי גז, לוחם אש, הוגשו תמונות ודיסק הכולל סרטוני מצלמת האבטחה מהם עולה כי נגרמו נזקים לצנרת הגז ולדוד החשמל המותקנים בקומה של הבניין בה מתגוררת המתלוננת, וכן עולה כי המבקש שהה בבניין בתקופה הרלבנטית לכתב האישום.

ג. מהראיות שסקרתי לעיל עולה, כי על המבקש לפזר אותה "עננה" המרחפת מעל חזקת החפות, ולפיכך הבקשה נדחית. למען הסר ספק מובהר, כי המועד הקבוע לפרשת הגנה, 17.6.18, יעמוד בעינו. מובהר כי אין בהחלטתי משום אמירה כלשהי, בשלב זה, לגבי תוצאתו הסופית של ההליך, אשר יוכרע לאחר שמיעת פרשת הגנה וסיכומי הצדדים.

מזכירות תשלח החלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ח, 21 מאי 2018, בהעדר הצדדים.